

عنوان مقاله:

تاملی بر مفهوم یادگیری مداوم بر اساس فلسفه پویشی وایتهد

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی انجمن فلسفه تعلیم و تربیت ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

مسعود خنجرخانی - دانشگاه سیستان و بلوچستان. استادیار دانشگاه سیستان و بلوچستان

هما ساسولی - دانشگاه سیستان و بلوچستان. دانشجوی کارشناسی ارشد تاریخ و فلسفه آموزش و پرورش

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر تحلیل فلسفه پویشی وایتهد و استنتاج پیام های ضمنی آن برای یادگیری مادام العمر است. روش تحقیق، تحلیلی استنتاجی از نوع پژوهش های کیفی می باشد. از آن جایی که امروزه ترویج یادگیری مادام العمر توجه زیادی از جامعه تعلیم و تربیت را به خود جلب کرده و از شعارهای مهم محافل علمی و تربیتی جهان گردیده، بایستی در پی اندیشه هایی بود تا این مهم، گامی به جلو رود. برای واکاوی مادام لعمری یادگیری، فلسفه پویشی وایتهد انتخاب گردید، چرا که در دیدگاه وی، کلمه پویش، بر تحول زمانی و کشش و کوشش پیوسته دلالت دارد و این لازمه تداوم در تعلیم و تربیت است. پس از مطالعه مبانی نظری فلسفه پویشی از جمله توفیق تحول بر ثبات، ارگانیزم بودن هستی، هستی های بالفعل و اصل خلاقیت این نتیجه دست یافت که سه ریتم تربیت: عشق، دقت و تعمیم به صورت ادواری ادامه می یابند، به گونه ای که هیچ یک از ادراکات گذشته جدا از ادراکات کنونی و به تبع آن فهم مفاهیم آینده نخواهند بود و سیلان امری حتمی است که معلم و شاگرد به عنوان هستی های بالفعل در حین ارتباط تنگاتنگ درونی با یکدیگر در دور دایمی ریتم های یادگیری درگیر بوده و ناگزیر از تحول مداوم و حرکت به سوی آن هستند.

کلمات کلیدی:

فلسفه پویشی، وایتهد، تعلیم و تربیت، مداوم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/759024>

